

Ulmus laevis 'Helena'

wiąz szypułkowy

W 2010 roku holenderska szkółka 't Herenland w Eibergen dokonała selekcji jednolicie rosnącej sadzonki z rzędu starych, zdrowych wiązów szypułkowych, którą wprowadziła do uprawy w 2014 roku pod nazwą *Ulmus laevis* 'Helena' (wiąz szypułkowy 'Helena', synonim *Ulmus laevis* 'Eibergen'). 'Helena' ma jednolity wygląd z wyprostowanym pniem głównym, co jest niespotykane w przypadku niesforemnej *Ulmus laevis*. Wiaź szypułkowy 'Helena' osiąga wysokość od 20 do 25 metrów i szerokość około 12 metrów, tworząc półtwardą, owalną koronę.

Nazwa 'Helena' pochodzi od starożytnego greckiego słowa *hēlios* – oznaczającego „słońce” – i w tym kontekście oznacza „promienny, wspaniały” w odniesieniu do fantastycznego złotego jesiennego koloru liści, który zaczyna się blisko pnia, a następnie rozprzestrzenia się przez gałęzie do końcówek. Duże, asymetryczne, ząbkowane liście o grubych ząbkach są jasnozielone, a latem zmieniają kolor na matowozielony. Wiaź szypułkowy to ważna roślina żywicielska dla motyli, takich jak mieniak strużnik i rusalka ceik. Odmiana ta kwitnie w marcu i kwietniu, tworząc skupiska czerwonych, niepozornych dzwonkowatych kwiatów na długich łodygach. Płaskie, uskrzydłone orzechy są osadzone na długich szypułkach i mają jajowaty kształt. *Ulmus laevis* 'Helena' ma szary pień z głębokimi bruzdami. U starszych drzew tworzą się niezależne rozłogi korzeniowe, które w wilgotnych miejscach przekształcają się w korzenie przyporowe.

Odmiana *Ulmus laevis* 'Helena' jest podatna na holenderską chorobę wiązów – ale podobnie jak w przypadku gatunku, infekcję są rzadkie, ponieważ ogłodek wiązowiec nie preferuje tego drzewa. Na liściach tego wiazu praktycznie nie występują wszy. Choć wiaź szypułkowy odm. 'Helena' jest doskonałym drzewem krajobrazowym na stanowiska wilgotne i mokre, a nawet dobrze radzi sobie z krótkotrwałymi podtopieniami, to sucha gleba, powierzchnie utwardzane lub przestronne stanowisko w mieście nie stanowią dla tej odmiany żadnego problemu. *Ulmus laevis* 'Helena' jest również odporny na wiatr nadmorski.

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa dające cień, drzewa charakterystyczne

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: aleja, park, duży ogród, cmentarz, wieś, obszar ekologiczny, ochrona przed wiatrem, wadi (odwadnianie poprzez drenaż i infiltrację), obszar nadbrzeżny | **Chodnik:** brak, otwarty, szczelny | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia ekologiczne, Nasadzenia krajobrazowe, Zwarte nasadzenia

CECHY

Kształt korony: kulista, szerokojałowata | **Struktura korony:** półtwarda | **Wysokość:** 20 - 25 m | **Szerokość:** 10 - 12 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr, odporne na nadmorski wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna, mokra | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Rośliny pożyteczne:** motyle | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zasolenie, znosi krótkie podtopienia, ograniczone/rzadkie zarażenie przez mszyce, odporny na naczyniową chorobę wiązów 3

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: grona, dzwonkowate, niepozorne, zwisające, małe | **Kolor kwiatów:** czerwony | **Termin kwitnienia:** marzec - kwiecień | **Kolor liści:** matowozielony | **Liście:** opadające zimą, owalne, duże, matowe, szorstkie, podwójnie ząbkowane | **Kolor jesienią:** żółty, złotożółty, ciemnożółty | **Owoce:** niepozorne, skrzydlate, małe, grona, orzech | **Kolor owoców:** brązowy | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** bruzdowana, Korzenie szkarpane | **Kolor pędów:** jasnobrązowy | **Pędy:** nagie, pionowy wzór rozgałęzień, długie pędy | **System korzeniowy:** płytki, mocno rozgałęziony, mięsiste korzenie, korzenie oddechowe, na własnym pniu